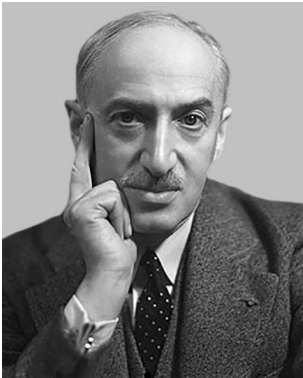

В. І. Ткаченко, М. Є. Давіденко

Моруа Андре

МОУА Андре (Maurois André; справж. – Émile Herzog, Еміль Ерцог; 26. 07. 1885, м. Ельбеф, департамент Примор. Сена, Франція – 09. 10. 1967, м. Неї-сюр-Сен, департамент О-де-Сен, Франція) – французький письменник. Член Франц. академії (1938). Учасник 1-ї та 2-ї світ. воєн. Закін. Руан. ліцей ім. Корнеля (Франція, 1903). Був перекладачем при Британ. експедиц. корпусі. Дебютував романом «Les silences du colonel Bramble» («Мовчання полковника Брамбла», 1918). У 1920–30-х рр. створив трилогію з життя англ. романтиків: «Ariel, ou la Vie de Shelly» («Аріель, або Життя Шеллі», 1923), «La Vie de Disraeli» («Життя Дізраелі», 1927) і «Don Juan, ou la vie de Byron» («Дон Жуан, або Життя Байрона», 1930). У романах «Bernard Quesnay» («Бернар Кене», 1926), «Climats» («Мінливість кохання», 1928), «Le cercle de famille» («Родинне коло», 1932) показав життя різних верств бурж. суспільства. Після поразки Франції у 2-ї світової війни емігрував до США, де написав низку істор. та публіцист. матеріалів. Після повернення на батьківщину видав зб. «A la recherche de Marcel Proust» («У пошуках Марселя Пруста», 1949), франц. романтикам присвятив кн. «Lélia, ou la Vie de George Sand» («Лелія, або Життя Жорж Санд», 1952), «Olympio, ou la Vie de Victor Hugo» («Олімпіо, або Життя Віктора Гюґо», 1955), «Les Trois Dumas» («Три Дюма», 1957), «Prométhée, ou la Vie de Balzac» («Прометей, або Життя Бальзака», 1965; усі – Париж). Твори М. побудовані на ретельно перевірених докум. фактах і глибокому психол. аналізу, мають виразне гуманіст. спрямування; його приваблювали літератори-романтики й особистості романт. долі, чесноти й слабкості котрих зливаються в них із божествен. покликанням. Укр. мовою низку творів М. переклали О. Боднарівич, О. Іваненко, Л. і П. Воробйови, І. Овруцька, Ю. Калиниченко, Я. Кравець, О. Леонтович, Ю. Мацкевич.

Основні твори

укр. перекл. – Хвилини мовчанки полковника Брембля // Назустріч. 1934. № 2; Жіноцтво // Там само. № 12; Олімпію, або Життя Віктора Гюґо. К., 1974; Прометей, або Життя Бальзака. К., 1977; Тургенєв // Всесвіт. 1977. № 9; Байрон. К., 1981; Ти – велика актриса // Всесвіт. 1984. № 2; Андре Жід // Там само. 1990. № 4; Мистецтво і життя. К., 1990.

Рекомендована література

1. Фрагменти з життя А. Моруа // Назустріч. 1934. № 20;
2. A. Fillon. André Maurois romancier // Société française d'éditions littéraires et techniques. Paris, 1937;
3. Лещинская Г. Андре Моруа: Библиогр. указ. Москва, 1977;
4. J. Kauffmann. Aspects de Maurois biographe. Ophrys, 1980.

Бібліографічний опис:

Моруа Андре / В. І. Ткаченко, М. Є. Давіденко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-68573>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).